

4. Starověk (asi 3 500 př. n. l. – tradičně 476 n. l.)

4.1 Nejdůležitější okamžiky v historii starověkého Orientu

- 4.1.1 Vznik afroasijské jazykové rodiny
- 4.1.2 Národy a jejich místo v dějinách
- 4.1.3 Orientální despotie teokratické a patriarchální
- 4.1.4 Sumerové
- 4.1.5 Egypt
- 4.1.6 Počátky úsilí o velmocenské sjednocení světa
- 4.1.7 Akkadská říše (24. – 22. století př. n. l.)
- 4.1.8 Starobabylonská říše (19. – 16. století př. n. l.)
- 4.1.9 Hebrejci (Izraelité, Židé) a počátky judaismu
- 4.1.10 Fénické městské státy
- 4.1.11 Vznik indoevropské jazykové rodiny
- 4.1.12 Chetitská říše (17. – 12. století př. n. l.)
- 4.1.13 Novoasyrská říše (10. – 7. století př. n. l.)
- 4.1.14 Novobabylonská říše (7. – 6. století př. n. l.)
- 4.1.15 Perská říše (6. – 4. století př. n. l.)
- 4.1.16 Indická oblast
- 4.1.17 Čína

4.1.1 Vznik afroasijské jazykové rodiny

V době kolem r. 10 000 př. n. l. skončila zatím poslední doba ledová. Nastoupilo výrazné oteplení klimatu. V oblastech severního mírného pásu mizelo zalednění a šířily se lesy. Po r. 8 000 zde již byly teploty zřetelně vyšší než dnes. V severní Africe, kde vždy bylo tepleji, nastoupilo nyní deštivé klima a vznikla tu savana s ostrovy bujné vegetace a s řekami a jezery.

Severoafričké obyvatelstvo žilo na úrovni mezolitu a pak neolitu a vytvořilo si společný prajazyk. Avšak v 5. – 4. tisíciletí toto území vyschlo natolik, že zde vznikla poušť Sahara a drtivá většina zdejších lidí odešla do sousedních zemí. Jejich prajazyk se postupně rozrůžňoval, až vznikly samostatné, ovšem stále zřetelně příbuzné jazyky, které společně tvoří afroasijskou jazykovou rodinu. Z jejích asi 6 větví se nejvýznamnější staly větve egyptská a semitská.

Lid egyptské jazykové větve se usadil v údolí řeky Nil a vybudoval tam významnou egyptskou civilizaci. Semité osídlili – ovšemže dosti řídké – většinu severoafričké oblasti a rozšířili se i do velké části jihozápadní Asie. Zde se ovšem střetli s jinými, staršími populacemi, z nichž kulturně nejvyspělejší byli Sumerové v nejjižnější části Mezopotámie (Meziříčí), širokého a mělkého údolí podél řek Eufrat a Tigris.

Vznikem nejstarších států – nejprve v Egyptě a v sumerské části Mezopotámie – dějiny vkročily do éry starověku. Ten ovšem není univerzálním obdobím, neboť drtivá většina světa jej vůbec nezažila. Zatímco v nejurodnějších oblastech existovaly starověké státy, jinde lidé ještě

dlouhá tisíciletí žili na úrovni pravěku, případně jiné rozlehlé země zůstávaly stále prakticky neobydlené.

Jazyková mapa severní Afriky a přilehlých oblastí na počátku starověku (zjednodušeno):

■ Afroasijská jazyková rodina: Eg. = Egypťané, Sem. = Semité; ● Sumerové (národ nejasného původu).

https://cs.wikipedia.org/wiki/Afroasijsk%C3%A9_jazyky